

RAADGEVEND COMITÉ VOOR DE PENSIOENSECTOR

Het Raadgevend comité voor de pensioensector, dat werd opgericht krachtens het koninklijk besluit van 5 oktober 1994 houdende oprichting van een Raadgevend comité voor de pensioensector en waarvan de leden werden benoemd bij ministerieel besluit van 27 januari 2003 houdende benoeming van de leden van de plenaire vergadering van het Raadgevend Comité voor de pensioensector, heeft als taak op eigen initiatief of op vraag van de Minister die bevoegd is voor pensioenen adviezen uit te brengen.

Met toepassing van artikel 4 van voormeld koninklijk besluit van 5 oktober 1994, brengt het Raadgevend comité voor de pensioensector het volgende advies uit:

Advies voor de Minister van Pensioenen over de toepassing van het Generatiepact

1. ALGEMENE BESCHOUWINGEN

a) De leden van het Comité erkennen eenparig dat het optrekken van het basisbedrag van de IGO met 60 EUR per maand voor een samenwonende en met 90 EUR per maand voor een alleenstaande, een minimumpensioen voor de deeltijdse werknemers en een verhoogd minimumpensioenrecht een stap vooruit zijn voor de verhoging van de laagste pensioenen. Er moet niettemin aan herinnerd worden dat de IGO verband houdt met bijstand en niet met verzekering. Het Comité vraagt dat de IGO automatisch welvaartsvast wordt gemaakt.

b) Voor het in stand houden en het verbeteren van de wettelijke pensioenregelingen zullen bijkomende geldmiddelen nodig zijn. Daartoe moet een structureel mechanisme voor de financiering van de sociale zekerheid worden uitgewerkt. Een enveloppe gekoppeld aan de evolutie van de rijkdom van ons land moet worden vastgelegd. Concreet zou deze enveloppe vastgelegd kunnen worden als percentage van het groeicijfer van het BBP en ter beschikking van de sociale partners worden gesteld opdat ze aanpassingen van de sociale uitkeringen aan de welvaart zouden kunnen voorstellen. Volgens de projecties van het Planbureau, van de NBB en van de SCV zou het BBP evolueren van 297 miljard EUR tot 505 miljard EUR tussen 2005 en 2030 en zouden de uitgaven voor alle pensioenen (werknemers, zelfstandigen en vastbenoemd personeel van de overheidsdiensten) stijgen van 27 miljard EUR tot 60 miljard EUR. Gelet op deze ramingen is de Commissie van mening dat de geldmiddelen om de pensioenen te verbeteren kunnen verhoogd worden, wat een politieke keuze inhoudt.

2. SOCIALE CORRECTIEMAATREGELEN

In het verlengde van de sociale correctiemaatregelen voorgesteld door de sociale gesprekspartners tijdens de gemeenschappelijke zitting van de Nationale arbeidsraad en de Centrale raad voor het bedrijfsleven van donderdag 21 september 2006,

vraagt het Raadgevend comité voor de pensioensector een plan op te maken voor een duur van maximum 4 jaar om alle minimumpensioenen van de privé-sector te verhogen zodat de bedragen van de laagste minimumpensioenen boven de armoedegrens komen te liggen. Tegelijk moet het verschil tussen de minimumpensioenen van de werknemers en die van de zelfstandigen de verschillen in de gedurende de actieve loopbaan geïnde socialezekerheidsbijdragen weerspiegelen.

3. WELVAARTSVASTHEID

Het Raadgevend comité voor de pensioensector vraagt nogmaals met aandrang om geraadpleegd te worden door de regering met betrekking tot alle maatregelen die verband houden met de pensioenen, met inbegrip van de maatregelen die genomen worden ingevolge de uitvoering van de wet betreffende het generatiepact.

Volgens het Comité is een automatische percentsgewijze aanpassing van het maandbedrag van de pensioenen in functie van de loonevolutie noodzakelijk om ervoor te zorgen dat alle pensioenen welvaartsvast zijn en te vermijden dat een steeds groter aantal gepensioneerden onder de armoedegrens terecht komt. Het Comité is bijgevolg geen voorstander van een jaarlijkse forfaitaire bonus als mechanisme voor welvaartsvastheid.

Het advies nr. 1570 "*Welvaartsvastheid - Uitvoering van het Generatiepact - aanpassing van de sociale bijstandsuitkeringen*" dat de NAR uitgebracht heeft op 3 oktober 2006 en dat een rol weglegt voor het Raadgevend comité voor de pensioensector is een stap in de goede richting

4. AANVULLENDE PENSIOENEN

De toepassing van de wet op de tweede pensioenpijler, die pas binnen 40 jaar volledige uitwerking heeft, zal het probleem van de huidige en de toekomstige pensioenen voor de meeste gepensioneerden niet oplossen.

5. KOSTEN VAN DE BELASTINGVERMINDERINGEN

Het Comité wenst een globale evaluatie van de belastingverminderingen die toegekend worden voor de verschillende vormen van aanvullende pensioenen, om de solidariteit tussen de verschillende pensioenregelingen te kunnen evalueren.

Goedgekeurd tijdens de plenaire vergadering van 28 september 2006